

καλάμι

καλάμι, το, ουσ. [<μσν. καλάμιν <μτγν. καλάμιον, υποκορ. του αρχ. ουσ. κάλαμος], το καλάμι. **1.** το κόκαλο της κνήμης: «χτύπησα στο καλάμι μου». **2.** (στη γλώσσα της αργκό) μαρκούτσι από καλάμι σε αυτοσχέδιο αργιλέ. (Λαϊκό τραγούδι: κυρ-Λοχαγέ, κυρ-Λοχαγέ μας έσπασες τον αργιλέ. Έσπασες και το **καλάμι** μείναν τα παιδιά χαρμάνι // ο λουλάς και το **καλάμι** μ' έφεραν σ' αυτό το χάλι). Συνών. ματσούκι (3). **3.** (στη γλώσσα των ναρκωτικών) πολύ λεπτό καλάμι, του οποίου τοποθετεί ο ναρκομανής τη μια άκρη στο ρουθούνι του και την άλλη κολλητά στη σκόνη του ναρκωτικού, προκειμένου να τη ρουφήξει με βαθιές μακρόσυρτες ρουφηξιές. (Λαϊκό τραγούδι: θα κάνω γιουφ από **λαγο-καλάμι** και το γραμμάριο από τη μύτη θα το πιω). Βέβαια, η πρόοδος θέλει σήμερα το καλάμι αυτό κατασκευασμένο από κόκαλο, φίλντισι, ασήμι, χρυσό ή πλατίνα, ανάλογα, δηλαδή, με την κοινωνική τάξη στην οποία ανήκει ο χρήστης. **4.** το αλιευτικό εργαλείο καλαμίδι. (Λαϊκό τραγούδι: το **καλάμι** της στο χέρι όλη νύχτα στο καρτέρι περιμένει να τσιμπήσει το καλάμι να κουνήσει). **5.** συνήθως στον πλ. **τα καλάμια**, (ειρωνικά) τα πολύ λεπτά, τα πολύ αδύνατα πόδια: «πώς αντέχουν αυτά τα καλάμια να κουβαλούν το σώμα του;». **6.** ως επιφών. **καλάμια!** ειρωνικό επιφώνημα σε κάποιον που στην ερώτησή μας πώς πας ή πώς τα πας ή πώς περνάς ή πώς πάνε τα πράγματα, μας απαντάει καλά, ενώ εμείς γνωρίζουμε πως κάθε άλλο παρά καλά πάνε. Συνών. καλάθια! Υποκορ. **καλαμάκι, το**, (βλ. λ.). (Ακολουθούν 11 φρ.)·

- αφήνω καλάμι, (στη γλώσσα της αργκό) εγκαταλείπω: «άφησε καλάμι τη δικιά του και τα 'φκιαξε με την τάδε»·
- είναι (μόνος) σαν καλάμι στον κάμπο, βλ. φρ. έμεινε (μόνος) σαν (την) καλαμιά στον κάμπο, λ. [καλαμιά](#)·
- έμεινε (μόνος) σαν καλάμι στον κάμπο, βλ. συνηθέστ. έμεινε (μόνος) σαν (την) καλαμιά στον κάμπο, λ. [καλαμιά](#). Πρβλ.: ποτέ δε γνώρισα μια άσπρη μέρα και δε με φίλησε ποτέ μητέρα, καλάμι έρημο είμαι στον κάμπο που πάει κι έρχεται με τον αέρα (Τραγούδι)·
- έχει καβαλημένο καλάμι, βλ. φρ. καβάλησε το καλάμι·
- έχει καβαλήσει το καλάμι, βλ. φρ. καβάλησε το καλάμι·
- καβάλησε το καλάμι, έχασε την αίσθηση της πραγματικότητας, πήραν τα μυαλά του αέρα από κάποια πρόσφατη επιτυχία του και συμπεριφέρεται με έπαρση, θεωρεί πως είναι πολύ σπουδαίος: «απ' τη μέρα που πήρε το δίπλωμά του, καβάλησε το καλάμι, γιατί μας θεωρεί παρακατιανούς || απ' τη μέρα που τον έδειξαν στην τηλεόραση, καβάλησε το καλάμι και δε μιλάει σε κανέναν». Από την εικόνα των παιδιών που καβαλούσαν ένα καλάμι για παιχνίδι, δίνοντας την εντύπωση πως καβαλούν άλογο·
- καλάμια και παλούκια! ειρωνική έκφραση σε κάποιον που στην ερώτησή μας πώς πάς ή πώς τα πας ή πώς περνάς ή πώς πάνε τα πράγματα, μας απαντάει καλά, ενώ εμείς γνωρίζουμε πως κάθε άλλο παρά καλά είναι. Συνών. καλάθια και πανέρια(!)·
- μένω καλάμι, μένω ολομόναχος: «δεν ήξερα πού είχε πάει η παρέα μου, κι όλο το βράδυ έμεινα καλάμι»·
- πλένω το καλάμι, (στη γλώσσα της αργκό) πλένω το μαρκούτσι αυτοσχέδιο αργιλέ από την πίσσα ή τη νικοτίνη. (Λαϊκό τραγούδι: να σου γεμίζω το λουλά, να **πλένω το καλάμι**, μαζί να την φουμάρουμε, βρε μάγκα μου κι αλάμι)·
- τι καλά, καλάμια! απάντηση που δηλώνει απογοήτευση ή δυσφορία στη δεδομένη σιγουριά του συνομιλητή μας με το πάμε καλά ε(:). Συνών. τι καλά, καλάθια(!)·
- τρέμει σαν καλάμι ή τρέμει σαν το καλάμι, **α.** είναι πολύ δειλός, είναι πολύ φοβητσιάρης: «λίγο να κάνεις πως τον αγριεύεις, τρέμει σαν το καλάμι». (Λαϊκό τραγούδι: φωνή, αντάρα, κλάματα, δάκρυα σαν ποτάμι εγέμισαν τα στήθη της και **τρέμει σαν καλάμι**). **β.** κρυώνει πάρα πολύ: «το χειμώνα που κάνει πολύ κρύο τρέμει σαν το καλάμι». Συνών. τρέμει σαν φτερό ή τρέμει σαν το φτερό / τρέμει σαν φύλλο ή τρέμει σαν το φύλλο / τρέμει σαν ψάρι ή τρέμει σαν το ψάρι.